

Forslag til

Lov om ændring af lov om social service og barnets lov
(Ændring af betegnelsen merudgiftsydelse til kompensationsydelse og indførelse af et
ensartet og forenklet udmålingssystem for kompensationsydelse til børn, unge og voksne)

§ 1

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 909 af 3. juli 2024 som ændret ved § xx i lov nr. xx af xx.
xx 2024, § xx i lov nr. xx af xx. xx 2024 og § xx i lov nr. xx af xx. xx 2024, foretages følgende ændringer:

1. *Overskriften* til kapitel 17 affattes således:

»Kapitel 17

Kompensationsydelse«.

2. I § 100, stk. 1, 1. pkt., ændres »merudgifter« til: »kompensationsberettigende udgifter«.

3. I § 100, stk. 1, 2. pkt., ændres »merudgiften« til: »de kompensationsberettigende udgifter«.

4. § 100, stk. 2 og 3, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Kommunalbestyrelsen yder kompensationsydelsen efter stk. 1, når borgerens sandsynliggjorte kompensationsberettigende udgifter udgør mindst 6.660 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 555 kr. (2025-niveau) pr. måned. Ydelsen udgør et standardbeløb på 1.105 kr. (2025-niveau) pr. måned. Kommunalbestyrelsen yder dog til borgere, som kan dokumentere visse typer af kompensationsberettigende udgifter på over 24.000 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 2.000 kr. (2025-niveau) pr. måned, en kompensationsydelse svarende til de faktiske kompensationsberettigende udgifter samt et standardbeløb på 500 kr. (2025-niveau) pr. måned. Borgeren vælger, om kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om kompensationsydelse efter 2. eller 3. pkt.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 3 og 4.

5. I § 100, stk. 4, der bliver stk. 3, ændres »merudgiftsydelsen« til: »kompensationsydelsen, om hvilke typer af kompensationsberettigende udgifter der er omfattet af stk. 2, 3. pkt., og om kravene til kommunalbestyrelsens sagsoplysning.«

6. I § 177, nr. 1, ændres »Tilskud« til: »Kompensationsydelse«, og » til dækning af nødvendige merudgifter ved forsørgelsen af personer med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne« udgår.

7. I § 182, stk. 2, 1. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 2«.

8. I § 182, stk. 2, 3. pkt., ændres »2023« til: »2026«.

§ 2

I barnets lov, jf. lovbekendtgørelse nr. 890 af 19. juni 2024 som ændret ved xx, foretages følgende ændringer:

1. *Overskriften* før § 86 affattes således:

»*Kompensationsydelse*«.

2. I § 86, stk. 1, 1. pkt., ændres »merudgifter« til: »kompensationsberettigende udgifter«.

3. I § 86, stk. 1, 2. pkt., ændres »merudgifterne« til: »de kompensationsberettigende udgifter«.

4. § 86, stk. 2 og 3, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Kommunalbestyrelsen yder kompensationsydelsen efter stk. 1, når de sandsynliggjorte kompensationsberettigende udgifter til barnet eller den unge udgør mindst 6.660 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 555 kr. (2025-niveau) pr. måned. Ydelsen udgør et standardbeløb på 1.105 kr. (2025-niveau) pr. måned. Kommunalbestyrelsen yder dog til familier, som kan dokumentere visse typer af kompensationsberettigende udgifter til barnet eller den unge på over 24.000 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 2.000 kr. (2025-niveau) pr. måned, en kompensationsydelse svarende til de faktiske kompensationsberettigende udgifter samt et standardbeløb på 500 kr. (2025-niveau) pr. måned. Familien vælger, om kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om kompensationsydelse efter 2. eller 3. pkt.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 3 og 4.

5. I § 86, stk. 5, der bliver stk. 4, indsættes efter »herfor«: », om, hvilke typer af kompensationsberettigende udgifter der er omfattet af stk. 2, 3. pkt., og om kravene til kommunalbestyrelsens sagsoplysning.«

6. I § 199, nr. 1, ændres »Tilskud« til: »Kompensationsydelse«, og » til merudgifter ved forsørgelse i hjemmet af et barn eller en ung under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne« udgår.

7. I § 204, stk. 1, 1. pkt., udgår »§ 86, stk. 3,«.

8. I § 204 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. De beløb, der er nævnt i § 86, stk. 2, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste kronebeløb. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2026.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2025.

Stk. 2. § 100, stk. 2, i lov om social service, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, og § 86, stk. 2, i barnets lov som affattet ved denne lovs § 2, nr. 4, finder først anvendelse for borgere, der på tidspunktet for lovens ikrafttrædelse modtager merudgiftsydelse efter de hidtil gældende regler, når kommunalbestyrelsen har truffet en afgørelse over for borgeren om kompensationsydelse. Kommunalbestyrelsen skal senest den 1. juli 2027 træffe afgørelse over for de borgere, der er omfattet af 1. pkt.

*Bemærkninger til lovforslaget
Almindelige bemærkninger*

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Ændring af betegnelsen merudgiftsydelse til kompensationsydelse
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Social- og Boligministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Indførelse af et ensartet og forenklet udmålingssystem for kompensationsydelse til børn, unge og voksne
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Social- og Boligministeriets overvejelser
 - 2.2.3. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Det er aftalt i *Aftale om kommunernes økonomi for 2024* indgået mellem regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) og KL og i *Rammeaftale om en langsigtet og bæredygtig udvikling af handicapområdet*, som blev indgået den 2. maj 2024 mellem regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) og Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti og Radikale Venstre, at der skal udarbejdes en ny model for merudgiftsydelsen. Det fremgår, at nytænkningen skal bidrage til et mere enkelt og gennemsigtigt system, øge retssikkerheden for borgerne og reducere kommunernes udgifter til administration markant.

Herudover har interesseorganisationer, kommuner og borgere gennem en længere årrække peget på, at de nuværende regler om hjælp til dækning af merudgifter opleves som vanskelige og tidskrævende at administrere, hvilket skaber en konfliktfyldt relation mellem borger og kommune og medfører markante udgifter til administration.

I *Aftale om en ny model for kompensationsydelsen (tidligere merudgiftsydelsen)* indgået den 21. januar 2025 fremgår, at regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) og Socialistisk Folkeparti, Liberal Alliance, Det konservative Folkeparti samt Radikale Venstre er enige om udmøntningen af en forenkling af merudgiftsydelsen. Partierne er således enige om, at ydelsen skal være mere enkel og gennemsigtig og skabe større forudsigelighed om hjælpen for borgerne, så dialogen mellem borger og kommune forbedres, samt reducere kommunernes udgifter til administration markant.

Lov om social service indeholder i § 100 en bestemmelse om hjælp til dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse til borgere mellem det fyldte 18. år og folkepensionsalderen med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Barnets lov indeholder i § 86 en bestemmelse om hjælp til dækning af nødvendige merudgifter ved forsørgelse i hjemmet af børn og unge under 18 år med betydeligt og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kroniske eller langvarige lidelser. Disse to bestemmelser betegnes samlet set i daglig tale som merudgiftsydelserne. Det er disse bestemmelser, som ovennævnte aftaler vedrører.

Med lovforslaget foreslås det at gennemføre en forenkling af merudgiftsydelsens udmålingssystem. Det foreslås for det første, at betegnelsen merudgiftsydelse i lov om social service og barnets lov ændres til kompensationsydelse, og at begrebet merudgifter i de nævnte love ændres til kompensationsberettigende udgifter med det formål at gøre betegnelsen for ydelsen og de omhandlede udgifter mere retvisende og tydeliggøre hovedformålet med hjælpen, som er at kompensere for de handicapbetingede udgifter, som borgere med funktionsnedsættelse har sammenlignet med andre borgere på samme alder og i samme livssituation frem for, at hovedvægten i ydelsens betegnelse og begrebsbrugen ligger på spørgsmålet om, hvorvidt en given udgift kan anses som en merudgift eller ej.

Det foreslås desuden at gøre udmålingssystemerne for den foreslåede kompensationsydelse i § 100 i lov om social service og § 86 i barnets lov, som i dag er forskellige, ensartede og enklere, således at der vil skulle udbetales hjælp i form af et fast standardbeløb på 1.105 kr. pr. måned (i ovennævnte aftale benævnt gruppe I). Kommunalbestyrelsen vil dog til borgere, som kan dokumentere visse typer af kompensationsberettigende udgifter på over 24.000 kr. pr. år svarende til 2.000 kr. om måneden, skulle yde en kompensationsydelse svarende til de faktiske kompensationsberettigende udgifter sammen med et månedligt standardbeløb på 500 kr. (i ovennævnte aftale benævnt gruppe II). Det foreslås at fastholde en minimumsgrænse for udbetaling af hjælp, men de nuværende minimumsgrænser for børne- og voksenedelsen, som i dag er forskellige, foreslås gjort ensartede og udgøre et beløb på 6.660 kr. pr. år svarende til 555 kr. pr. måned. Det foreslås endelig, at borgeren selv skal vælge, om kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om kompensationsydelse efter bestemmelsen om standardbeløbet eller bestemmelsen om dokumenterede kompensationsberettigende udgifter.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Ændring af betegnelsen merudgiftsydelse i serviceloven og barnets lov til kompensationsydelse

2.1.1. Gældende ret

Merudgiftsydelsen til voksne med funktionsnedsættelse er reguleret i § 100 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 909 af 3. juli 2024 (herefter serviceloven) i lovens kapitel 17 om dækning af

nødvendige merudgifter og i bekendtgørelse nr. 931 af 19. juni 2020 om nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse, som er udstedt med hjemmel i servicelovens § 100, stk. 4.

Efter servicelovens § 100, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen yde dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse til borgere mellem det fyldte 18. år og folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne og til borgere med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der efter § 15 a i lov om social pension har opsat udbetalingen af folkepensionen. Det er en betingelse, at merudgiften er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne og ikke kan dækkes efter anden lovgivning eller andre bestemmelser i serviceloven.

Det fremgår af servicelovens § 100, stk. 2, at udmålingen af tilskuddet sker på grundlag af de sandsynliggjorte merudgifter for den enkelte, f.eks. merudgifter til individuel befording, håndsræknings og fritidsaktiviteter. Ifølge § 100, stk. 3, kan tilskud til nødvendige merudgifter ydes, når de sandsynliggjorte merudgifter udgør mindst 6.888 kr. (2022-niveau) pr. år svarende til 574 kr. (2022-niveau) pr. måned. Tilskuddet udgør et standardbeløb på 1.074 kr. (2022-niveau) pr. måned, hvis de sandsynliggjorte merudgifter er i intervallet 574 kr.-1.611 kr. (2022-niveau) om måneden, og et standardbeløb på 2.148 kr. (2022-niveau) pr. måned, hvis de sandsynliggjorte merudgifter er i intervallet 1.612 kr.-2.685 kr. (2022-niveau) om måneden. Kan borgeren dokumentere merudgifter på over 2.685 kr. (2022-niveau) pr. måned, ydes tilskuddet med et beløb svarende til de faktiske merudgifter.

Ifølge servicelovens § 100, stk. 4, fastsætter social- og boligministeren i en bekendtgørelse regler om, hvilke udgifter der kan ydes hjælp til, og betingelserne herfor, herunder nærmere regler om personkredsen for merudgiftsydelsen.

Efter servicelovens § 100, stk. 5, er borgere, der modtager pension efter § 14 i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., ikke berettiget til ydelser efter servicelovens § 100, medmindre de tillige er bevilget kontant tilskud efter servicelovens § 95 eller borgerstyret personlig assistance efter servicelovens § 96.

Det overordnede formål med merudgiftsydelsen efter servicelovens § 100 er at yde kompensation til borgere med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne for de merudgifter, som er en konsekvens af funktionsnedsættelsen. Formålet er også at medvirke til, at borgeren og dennes familie kan leve et almindeligt liv på samme måde som borgere uden nedsat funktionsevne på samme alder og i samme livssituation. Det sker ved at sikre, at borgeren kan få dækket de nødvendige merudgifter, som er en forudsætning for at få dagligdagen til at fungere.

Merudgiftsydelsen til børn og unge under 18 år med funktionsnedsættelse eller indgribende lidelse er reguleret i § 86 i barnets lov, jf. lovbekendtgørelse nr. 890 af 19. juni 2024, om hjælp til dækning af nødvendige merudgifter og i bekendtgørelse nr. 1603 af 12. december 2023 om tilskud til pasning af børn og unge med handicap eller langvarig sygdom, som er udstedt med hjemmel i bl.a. § 86, stk. 5, i barnets lov.

Efter § 86, stk. 1, i barnets lov skal kommunalbestyrelsen yde dækning af nødvendige merudgifter ved forsørgelse i hjemmet af et barn eller en ung under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse. Det er en betingelse, at merudgifterne er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne eller for børn og unges vedkommende den indgribende kroniske eller langvarige lidelse og ikke kan dækkes efter andre bestemmelser i barnets lov eller anden lovgivning.

Det fremgår af § 86, stk. 2, i barnets lov, at udmålingen af ydelsen sker på grundlag af de sandsynliggjorte merudgifter for det enkelte barn eller den enkelte unge, herunder merudgifter til individuel befording og fritidsaktiviteter. Ifølge § 86, stk. 3, kan dækning af de nødvendige merudgifter ydes, når de skønnede merudgifter udgør mindst 5.348 kr. pr. år (2023-niveau). Ydelsen fastsættes ud fra de skønnede merudgifter pr. måned og afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100.

Ifølge § 86, stk. 4, i barnets lov er hjælpen efter § 86, stk. 1, betinget af, at kommunalbestyrelsens anvisninger med hensyn til pasning m.v. følges.

Ifølge § 86, stk. 5, i barnets lov kan social- og boligministeren fastsætte nærmere regler om, hvilke udgifter der kan ydes hjælp til efter stk. 1 og betingelserne herfor.

Formålet med merudgiftsydelsen efter § 86 i barnets lov er at sikre, at forsørgere af børn og unge med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse får kompensation for de udgifter, der følger af barnets eller den unges nedsatte funktionsevne eller den indgribende kroniske eller langvarige lidelse. Bestemmelsen skal dermed tilgodese, at børn og unge med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med indgribende kroniske eller langvarige lidelser har nogle særlige behov, som kan give merudgifter ved forsørgelsen. Bestemmelsen giver således hjemmel til at dække de udgifter, som familien ikke ville have haft, hvis barnet eller den unge ikke havde haft en nedsat funktionsevne eller en kronisk eller langvarig lidelse.

2.1.2. Social- og Boligministeriets overvejelser

Social- og Boligministeriet finder det hensigtsmæssigt, at hovedformålet med merudgiftsydelsen i § 100 i serviceloven og § 86 i barnets lov, som er at kompensere for de handicapbetingede udgifter, som borgere med funktionsnedsættelse har sammenlignet med borgere uden funktionsnedsættelse på samme alder og i samme livssituation, kommer til at fremgå tydeligere af betegnelsen for ydelsen. Den nuværende betegnelse, som er hjælp til dækning af nødvendige merudgifter eller i daglig tale merudgiftsydelsen, signalerer således ikke i tilstrækkelig grad ydelsens kompenserende sigte, og betegnelsen er dermed ikke retvisende. Det samme findes at være tilfældet for begrebet merudgifter, som fremgår af såvel § 100 i serviceloven som § 86 i barnets lov.

Med henblik på at opnå dette er det Social- og Boligministeriets vurdering, at der er behov for at ændre betegnelsen hjælp til dækning af nødvendige merudgifter til kompensationsydelse og ændre betegnelsen på begrebet merudgifter til kompensationsberettigende udgifter. Herved vil betegnelsen blive mere retvisende, og det vil blive tydeliggjort, at ydelsens hovedformål er at kompensere borgere med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne for de handicapbetingede udgifter, som er en konsekvens af funktionsnedsættelsen, og som borgere uden funktionsnedsættelse på samme alder og i samme livssituation ikke har. Endvidere er en ændret betegnelse for merudgiftsydelsen og begrebet merudgifter et stort ønske hos de handicappolitiske interesseorganisationer.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at kapiteloverskriften til servicelovens kapitel 17 og overskriften før § 86 i barnets lov nyaffattes, således at betegnelsen for de to typer hjælp vil være kompensationsydelse.

Det foreslås endvidere, at betegnelsen kompensationsydelse indføres i servicelovens § 100, stk. 4, der med lovforslagets § 1, nr. 4, vil blive stk. 3.

Det foreslås endelig, at betegnelsen merudgifter i § 100, stk. 1, i serviceloven og i § 86, stk. 1, i barnets lov ændres til kompensationsberettigende udgifter.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 1-3, og til § 2, nr. 1-3, og bemærkningerne hertil.

2.2. Indførelse af et ensartet og forenklet udmålingssystem for kompensationsydelse til børn, unge og voksne

2.2.1. Gældende ret

Udmålingssystemet for hjælp til dækning af merudgifter til voksne fremgår af servicelovens § 100, stk. 2 og 3. Udmålingen af tilskuddet sker, jf. servicelovens § 100, stk. 2, på grundlag af de sandsynliggjorte merudgifter for den enkelte, f.eks. merudgifter til individuel befording, håndsregninger og fritidsaktiviteter.

Det fremgår af servicelovens § 100, stk. 3, 1. pkt., at tilskud til nødvendige merudgifter kan ydes, når de sandsynliggjorte merudgifter udgør mindst 6.888 kr. (2022-niveau) pr. år svarende til 574 kr. (2022-niveau) pr. måned. Denne grænse for at modtage hjælp til dækning af merudgifter betegnes minimumsbeløbet. Hvis der kan sandsynliggøres merudgifter, der overstiger minimumsbeløbet, udbetales der hjælp fra første krone.

Efter servicelovens § 100, stk. 3, 2. pkt., udgør tilskuddet et standardbeløb på 1.074 kr. (2022-niveau) pr. måned, hvis de sandsynliggjorte merudgifter er i intervallet 574 kr.-1.611 kr. (2022-niveau) om måneden, og et standardbeløb på 2.148 kr. (2022-niveau) pr. måned, hvis de sandsynliggjorte merudgifter er i intervallet 1.612 kr.-2.685 kr. (2022-niveau) om måneden. Kan borgeren, jf. § 100, stk. 3, 3. pkt., dokumentere merudgifter på over 2.685 kr. (2022-niveau) pr. måned, ydes tilskuddet med et beløb svarende til de faktiske merudgifter.

Det fremgår af servicelovens § 182, stk. 2, at de beløb, der er nævnt i servicelovens § 100, stk. 3, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste kronebeløb. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2023.

Ifølge servicelovens § 100, stk. 4, fastsætter social- og boligministeren i en bekendtgørelse regler om, hvilke udgifter der kan ydes hjælp til, og betingelserne herfor, herunder nærmere regler om personkredsen for merudgiftsydelsen.

Med hjemmel i denne bestemmelse er udstedt bekendtgørelse nr. 931 af 19. juni 2020 om nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse.

Denne bekendtgørelse indeholder bl.a. nærmere regler om beregning af merudgiftsydelsen. Det fremgår af bekendtgørelsens § 5, stk. 1, at der alene ydes tilskud til nødvendige merudgifter, som er en følge af den nedsatte fysiske eller psykiske funktionsevne hos den borger, der ansøger. Behovet vurderes i forhold til personer uden handicap på samme alder og i samme livssituation. De udgifter til den daglige livsførelse, som borgeren selv ville have afholdt, hvis der ikke havde foreligget særlige omkostninger på grund af den nedsatte funktionsevne, skal efter § 5, stk. 2, afholdes af den pågældende selv. Det fremgår af § 5, stk. 3, at beløbet til dækning af merudgifter er uafhængigt af indkomst og ikke er skattepligtigt.

Ifølge bekendtgørelsens § 6, stk. 1, sker udmåling af tilskuddet på grundlag af de sandsynliggjorte eller dokumenterede merudgifter for den enkelte, jf. bekendtgørelsens § 7, stk. 1. Af denne bestemmelse fremgår det, at tilskuddet til nødvendige merudgifter ydes efter reglerne i § 100, stk. 3, i serviceloven.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 6, stk. 2, at hvis udmålingen sker på grundlag af sandsynliggjorte merudgifter, fastlægger kommunalbestyrelsen et overslag over de sandsynliggjorte merudgifter. Overslaget over merudgifterne skal fastlægges ud fra kendskabet til niveauet generelt for de omhandlede udgifter. Ifølge § 6, stk. 3, omfatter merudgifterne såvel løbende udgifter som enkeltudgifter.

Udmålingssystemet for hjælp til dækning af merudgifter til børn og unge fremgår af § 86, stk. 2 og 3, i barnets lov. Det fremgår af § 86, stk. 2, at udmålingen af ydelsen sker på grundlag af de sandsynliggjorte merudgifter for det enkelte barn eller den enkelte unge, herunder merudgifter til individuel befording og fritidsaktiviteter.

Det fremgår af § 86, stk. 3, 1. pkt., i barnets lov, at dækning af de nødvendige merudgifter kan ydes, når de skønnede merudgifter udgør mindst 5.348 kr. pr. år (2023-niveau). Denne grænse for at modtage hjælp til dækning af merudgifter betegnes minimumsbeløbet. Hvis der kan sandsynliggøres merudgifter, der overstiger minimumsbeløbet, udbetales der hjælp fra første krone. Minimumsbeløbet reguleres, jf. § 204, stk. 1, i barnets lov, en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste kronebeløb. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2024.

Efter § 86, stk. 3, 2. pkt., fastsættes ydelsen ud fra de skønnede merudgifter pr. måned og afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100.

Ifølge § 86, stk. 5, i barnets lov kan social- og boligministeren fastsætte nærmere regler om, hvilke udgifter der kan ydes hjælp til efter stk. 1 og betingelserne herfor.

Med hjemmel i denne bestemmelse er udstedt bekendtgørelse nr. 1603 af 12. december 2023 om tilskud til pasning af børn og unge med handicap eller langvarig sygdom.

Denne bekendtgørelse indeholder bl.a. nærmere regler om beregning af merudgiftsydelsen. Det fremgår af bekendtgørelsens § 1, stk. 5, at behovet for dækning af merudgifter vurderes i forhold til forældre til børn og unge uden handicap på samme alder og i samme livssituation.

Ifølge bekendtgørelsens § 3, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen alene yde hjælp til dækning af nødvendige merudgifter, som er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne eller den indgribende kroniske eller langvarige lidelse. Beløbet til dækning af merudgifter er, jf. § 3, stk. 2, uafhængigt af forsørgerens indtægt og er ikke skattepligtigt. Det fremgår af § 4, stk. 1, at merudgifterne kan fastsættes på grundlag af sandsynliggjorte eller dokumenterede udgifter.

2.2.2. Social- og Boligministeriets overvejelser

Det er Social- og Boligministeriets vurdering, at den største kompleksitet og administrative byrde i det nugældende udmålingssystem både i forhold til børne- og voksenmerudgiftsydelsen ligger i den detaljerede sandsynliggørelse af den enkeltes merudgifter og kommunalbestyrelsens efterfølgende beregning af den faktisk udbetalte hjælp ud fra de sandsynliggjorte merudgifter.

Det vurderes i forlængelse heraf, at hvis der etableres et ensartet udmålingssystem på børne- og voksenområdet med tilskud i form af et fast standardbeløb, hvis borgeren kan sandsynliggøre merudgifter, som overstiger et i loven fastsat minimumsbeløb, vil det udgøre en væsentlig administrativ lettelse for såvel borgere som kommuner. Der vil således ikke skulle foretages en detaljeret sandsynliggørelse og beregning, idet standardbeløbet uden videre vil komme til udbetaling, hvis det er sandsynliggjort, at merudgifterne overstiger minimumsbeløbet.

For borgere, der inden for en række nærmere angivne merudgiftstyper, der vurderes at have væsentlig betydning og at være afledt af borgerens funktionsnedsættelse, kan dokumentere særligt høje merudgifter, det vil sige over 24.000 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 2.000 kr. (2025-niveau) pr. måned, er det vurderingen, at hjælpen bør modsvare de faktiske merudgifter af hensyn til at undgå markant underkompensation. Men her bør der til gengæld kræves dokumentation for merudgifterne, ikke alene sandsynliggørelse, som forudsætning for hjælp. Til gengæld vurderes det forholdsvis ukompliceret at dokumentere høje merudgifter, f.eks. ved fremvisning af udgiftsbilag eller lignende.

Med henblik på at sikre, at borgere med særligt høje merudgifter også kompenseres i et vist omfang for de merudgiftstyper, der ikke falder ind under de nærmere angivne merudgiftstyper, men som de sandsynligvis ofte vil have, bør denne gruppe borgere få udbetalt et mindre standardbeløb som tillæg til dækningen af de konkrete merudgifter. Dette vil bidrage til kompensation for øvrige merudgifter, der ikke falder ind under de nærmere angivne merudgiftstyper og samtidig mindske de administrative byrder ved vurdering heraf.

Endelig vurderes det, at det bør være borgeren, der vælger, om kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om hjælp i form af standardbeløbet eller hjælp svarende til de faktiske merudgifter, og at kommunalbestyrelsen dermed ikke bør være forpligtet til at afdække dette.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at servicelovens § 100, stk. 2 og 3, og § 86, stk. 2 og 3, i barnets lov ophæves, og at der i stedet indsættes et nyt § 100, stk. 2, i serviceloven og et nyt § 86, stk. 2, i barnets lov, hvorved der indføres et ensartet og forenklet udmålingssystem for børne- og voksenydelsen. Det foreslås således i bestemmelsernes 1. pkt., at kompensationsydelsen vil skulle ydes, når de sandsynliggjorte kompensationsberettigende udgifter udgør mindst 6.660 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 555 kr. (2025-niveau) pr. måned. Det foreslås i 2. pkt., at ydelsen vil udgøre et standardbeløb på 1.105 kr. (2025-niveau) pr. måned. Kommunalbestyrelsen vil dog til borgere, som kan dokumentere visse typer af kompensationsberettigende udgifter på over 24.000 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 2.000 kr. (2025-niveau) pr. måned, jf. det foreslåede 3. pkt., skulle udbetale en kompensationsydelse svarende til de faktiske kompensationsberettigende udgifter samt et standardbeløb på 500 kr. (2025-niveau pr. måned. Det foreslås endelig i 4. pkt., at borgeren skal vælge, om kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om kompensationsydelse efter det foreslåede 2. eller 3. pkt.

Det foreslås endvidere, at der i bemyndigelsesbestemmelserne i servicelovens § 100, stk. 4, der med lovforslagets § 1, nr. 4, vil blive stk. 3, og i § 86, stk. 5, der med lovforslagets § 2, nr. 4, vil blive stk. 4, i barnets lov foretages en ændring, hvorved det indføres, at social- og boligministeren fastsætter regler om, hvilke typer af kompensationsberettigende udgifter der vil være omfattet af de foreslåede bestemmelser i servicelovens § 100, stk. 2, 3. pkt., og § 86, stk. 2, 3. pkt., i barnets lov om dokumenterede kompensationsberettigende udgifter, hvor hjælpen vil svare til de faktiske kompensationsberettigende udgifter. Desuden foreslås det indføjet, at social- og boligministeren fastsætter regler om kommunalbestyrelsens sagsoplysning.

De foreslåede bemyndigelsesbestemmelser vil blive anvendt til i bekendtgørelsen på voksenområdet og bekendtgørelsen på børneområdet at fastsætte en udtømmende angivelse af omfattede typer af kompensationsberettigende udgifter. Desuden vil de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser blive anvendt til at fastsætte krav til kommunalbestyrelsens sagsoplysning ved udarbejdelse af overslaget over de kompensationsberettigende merudgifter.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 4 og 5, og § 2, nr. 4 og 5, og bemærkningerne hertil.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Indførelse af et ensartet og forenklet udmålingssystem for kompensationsydelse til børn, unge og voksne forudsætter en omlægning af eksisterende udgifter til udbetaling af merudgiftsydelse efter § 100 i lov om social service og § 86 i barnets lov. I beregningerne for omlægningen forudsættes desuden begrænsede udgifter til nye modtagere som følge af, at ydelsen vil blive omfattet af reglerne om eksportabilitet. Lovforslaget skønnes således ikke at medføre merudgifter for det offentlige.

Lovforslaget forventes at medføre mindre udgifter for kommunerne som følge af samlede regelforenklinger m.v. Regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) og KL har i forbindelse med Aftale om kommunernes økonomi for 2024 aftalt at etablere et flerårigt samarbejdsprogram vedr. nedbringelse af udgifter til administration. På den baggrund modregnes kommunerne ikke herfor gennem det udvidede totalbalanceprincip (DUT).

De økonomiske konsekvenser af lovforslaget skal forhandles med kommunerne.

Lovforslaget berører ikke regionerne og vil således ikke medføre økonomiske konsekvenser for regionerne.

Lovforslaget forventes at have begrænsede implementeringskonsekvenser og digitaliseringsrelaterede konsekvenser for det offentlige. Lovforslaget følger seks ud af de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning. Således indeholder lovforslaget forslag til klare og enkle regler. Lovforslaget ændrer ikke på, hvorvidt der kan kommunikeres digitalt med kommunerne. Lovforslaget ændrer heller ikke på sammenhæng på tværs. Lovforslaget ændrer endelig ikke på mulighederne for tryk og sikker datahåndtering og anvendelse

af offentlig infrastruktur, idet der fortsat kan kommunikeres med kommunerne via Digital Post. Lovforslaget har dermed ikke betydning i forhold til disse principper. Lovforslaget muliggør dog ikke automatisk sagsbehandling, da kommunalbestyrelsen vil skulle behandle hver sag individuelt, hvilket vil indebære faglige skøn. Der kan således ikke sagsbehandles efter objektive kriterier, hvorfor der ikke er mulighed for at automatisere sagsgangene. Dette skyldes, at der i hvert enkelt tilfælde skal foretages en konkret og individuel vurdering ved kommunalbestyrelsens afgørelse om den foreslåede kompensationsydelse, idet der vil skulle tages stilling til, om borgeren er omfattet af personkredsen, og om der er sandsynliggjort kompensationsberettigende udgifter, som overstiger minimumsbeløbet. Desuden vil der i sager om dokumenterede kompensationsberettigende udgifter på over 24.000 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 2.000 kr. (2025-niveau) pr. måned i det enkelte tilfælde skulle tages stilling til, om de kompensationsberettigende udgifter er dokumenterede og nødvendige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget medfører ikke økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget medfører ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget medfører ikke klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget medfører ikke miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Det fremgår af kapitel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (med senere ændringer), at forordningen bl.a. regulerer forhold vedrørende ydelser ved sygdom og moderskab og dermed ligestillede ydelser ved faderskab.

Nogle ydelser på handicapområdet i Danmark anses efter forordningen som en ydelse ved sygdom, herunder merudgiftsydelsen efter § 100 i serviceloven og § 86 i barnets lov.

Forordningen skelner overordnet mellem kontantydelse og naturalydelse, jf. f.eks. artikel 21, der vedrører kontantydelse ved sygdom og moderskab og dermed ligestillede ydelser ved faderskab, og artikel 23, der vedrører ret til naturalydelse efter bopælsmedlemsstatens lovgivning ved sygdom og moderskab og dermed ligestillede ydelser ved faderskab. Kontantydelse er efter forordningen eksportable mellem medlemsstaterne, mens naturalydelse ikke er eksportable.

Den med lovforslagets § 1, nr. 4, og § 2, nr. 4, foreslåede omlægning af udmålingssystemet for den foreslåede kompensationsydelse efter serviceloven og barnets lov vil indebære, at ydelsen vil blive omfattet af reglerne om eksportabilitet i forordningen, fordi kompensationsydelsen fremadrettet vil være en kontantydelse.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 23. januar 2025 til den 21. februar 2025 (29 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F – Fagligt Fælles Forbund, Advokatrådet, Advokatsamfundet, Ankestyrelsen, Børne- og Kulturchefforeningen, Børnerådet, Børns Vilkår, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet – DUKH, Det Centrale Handicapråd, FH – Fagbevægelsens Hovedorganisation, FOA – Fag og Arbejde, For Lige Vilkår, Hjernebarnet, HK/Kommunal, Institut for Menneskerettigheder, KL, Kristelig arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Landsorganisationen for Sociale Tilbud – LOS, Red Barnet, Rigsrevisionen, Sammenslutningen af Unge med Handicap, Selveje

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget forventes at medføre mindreudgifter for kommunerne, der indgår som del af et flerårigt samarbejdsprogram mellem regeringen og KL vedr. nedbringelse af udgifter til administration.	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vurderes at have begrænsede implementeringskonsekvenser for det offentlige.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Den med lovforslagets § 1, nr. 4, og § 2, nr. 4, foreslåede omlægning af udmålingssystemet for den foreslåede kompensationsydelse efter serviceloven og barnets lov vil indebære, at ydelsen vil blive omfattet af reglerne om eksportabilitet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (med senere ændringer).	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Merudgiftsydelsen til voksne med funktionsnedsættelse er reguleret i servicelovens § 100 i lovens kapitel 17, som har overskriften dækning af nødvendige merudgifter og i bekendtgørelse nr. 931 af 19. juni 2020 om nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse, som er udstedt med hjemmel i servicelovens § 100, stk. 4.

Det overordnede formål med merudgiftsydelsen efter servicelovens § 100 er at yde kompensation til borgere med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne for de merudgifter, som er en konsekvens af funktionsnedsættelsen. Formålet er også at medvirke til, at borgeren og dennes familie kan leve et almindeligt liv på samme måde som borgere uden nedsat funktionsevne på samme alder og i samme livssituation. Det sker ved at sikre, at borgeren kan få dækket de nødvendige merudgifter, som er en forudsætning for at få dagligdagen til at fungere.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 1, at der sker en nyaffattelse af overskriften til servicelovens kapitel 17, således at *overskriften* bliver kompensationsydelse.

Den foreslåede kapiteloverskrift vil medføre, at servicelovens kapitel 17 vil omhandle kompensationsydelse i stedet for hjælp til dækning af nødvendige merudgifter.

Den foreslåede nyaffattelse har til formål at tydeliggøre det nugældende hovedformål med hjælpen efter servicelovens kapitel 17. Hovedformålet vil således fortsat være at kompensere for de handicapbetingede udgifter, som borgere med funktionsnedsættelse kan have frem for, at hovedvægten i kapiteloverskriften vil ligge på spørgsmålet om, hvorvidt en given udgift kan anses som en merudgift eller ej. Den foreslåede overskrift vil således ikke medføre en ændring af hovedformålet med hjælpen, som dermed foreslås videreført uændret.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2 og 2.1.3.

Til nr. 2 og 3

Efter servicelovens § 100, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen yde dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse til borgere mellem det fyldte 18. år og folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne og til borgere med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der efter § 15 a i lov om social pension har opsat udbetalingen af folkepensionen. Det er en betingelse, at merudgiften er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne og ikke kan dækkes efter anden lovgivning eller andre bestemmelser i serviceloven. Ifølge § 100, stk. 5, er borgere, der modtager pension efter § 14 i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., ikke berettiget til ydelser efter servicelovens § 100, medmindre de tillige er bevilget kontant tilskud efter servicelovens § 95 eller borgerstyret personlig assistance efter servicelovens § 96.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 2, at i servicelovens § 100, stk. 1, 1. pkt., ændres ”merudgifter” til ”kompensationsberettigende udgifter”, og med lovforslagets § 1, nr. 3, foreslås det, at i servicelovens § 100, stk. 1, 2. pkt., ændres ”merudgiften” til ”de kompensationsberettigende udgifter”.

De foreslåede ændringer vil medføre, at begrebet merudgifter vil ændre betegnelse til kompensationsberettigende udgifter i servicelovens § 100, stk. 1.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 1, hvorved det foreslås, at overskriften på servicelovens kapitel 17 skal være ”kompensationsydelse”.

Forslaget vil ikke indebære indholdsmæssige ændringer ud over den foreslåede betegnelse kompensationsberettigende udgifter. Kommunalbestyrelsen vil således uændret skulle yde dækning af nødvendige kompensationsberettigende udgifter ved den daglige livsførelse til borgere mellem det fyldte 18. år og folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne og til borgere med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der efter § 15 a i lov om social pension har opsat udbetalingen af folkepensionen.

Det vil ligeledes uændret være en betingelse, at de kompensationsberettigende udgifter er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne og ikke kan dækkes efter anden lovgivning eller andre bestemmelser i serviceloven.

Det vil ligeledes uændret gælde, at borgere, der modtager pension efter § 14 i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., ikke vil være berettiget til ydelser efter servicelovens § 100, medmindre de tillige er bevilget kontant tilskud efter servicelovens § 95 eller borgerstyret personlig assistance efter servicelovens § 96.

Forslaget vil heller ikke indebære ændringer i forståelsen af begrebet kompensationsberettigende udgifter i forhold til begrebet merudgifter i de gældende regler. Kompensationsberettigende udgifter vil således uændret omfatte de udgifter, som den enkelte borger ikke ville have haft, hvis der ikke havde været tale om en varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Som eksempler på kompensationsberettigende udgifter kan nævnes udgifter til medicin, befordring og håndsrækninger, som borgeren ikke ville have haft, hvis der ikke havde været tale om en varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2 og 2.1.3.

Til nr. 4

Udmålingssystemet for hjælp til dækning af merudgifter til voksne fremgår af servicelovens § 100, stk. 2 og 3. Udmålingen af tilskuddet sker, jf. servicelovens § 100, stk. 2, på grundlag af de sandsynliggjorte merudgifter for den enkelte, f.eks. merudgifter til individuel befordring, håndsrækninger og fritidsaktiviteter.

Det fremgår af servicelovens § 100, stk. 3, 1. pkt., at tilskud til nødvendige merudgifter kan ydes, når de sandsynliggjorte merudgifter udgør mindst 6.888 kr. (2022-niveau) pr. år svarende til 574 kr. (2022-niveau) pr. måned. Denne grænse for at modtage hjælp til dækning af merudgifter betegnes minimumsbeløbet. Hvis der kan sandsynliggøres merudgifter, der overstiger minimumsbeløbet, udbetales der hjælp fra første krone.

Efter servicelovens § 100, stk. 3, 2. pkt., udgør tilskuddet et standardbeløb på 1.074 kr. (2022-niveau) pr. måned, hvis de sandsynliggjorte merudgifter er i intervallet 574 kr.-1.611 kr. (2022-niveau) om måneden, og et standardbeløb på 2.148 kr. (2022-niveau) pr. måned, hvis de sandsynliggjorte merudgifter er i intervallet 1.612 kr.-2.685 kr. (2022-niveau) om måneden. Kan borgeren, jf. § 100, stk. 3, 3. pkt., dokumentere merudgifter på over 2.685 kr. (2022-niveau) pr. måned, ydes tilskuddet med et beløb svarende til de faktiske merudgifter.

Det foreslås for det første med lovforslagets § 1, nr. 4, at servicelovens § 100, stk. 2 og 3, ophæves.

Forslaget vil medføre, at det nugældende udmålingssystem for merudgiftsydelsen, hvor udmålingen af tilskuddet sker på grundlag af de sandsynliggjorte merudgifter for den enkelte, f.eks. merudgifter til individuel befordring, håndsrækninger og fritidsaktiviteter, og hvor ydelsen fastsættes ud fra de sandsynliggjorte merudgifter pr. måned og udbetales med ét af to faste standardbeløb afhængigt af, hvilket interval borgerens sandsynliggjorte merudgifter ligger i, og hvor borgere, som kan dokumentere særligt høje merudgifter, får udbetalt hjælp svarende til de faktiske merudgifter, vil blive ophævet.

Den foreslåede ophævelse skal ses i sammenhæng med det samtidige forslag om indførelse af et nyt udmålingssystem, hvorved det gældende udmålingssystem ikke længere vil skulle finde anvendelse.

Det foreslås endvidere med lovforslagets § 1, nr. 4, at der indsættes et nyt § 100, stk. 2, 1. pkt., i serviceloven, hvorefter kommunalbestyrelsen yder kompensationsydelsen efter stk. 1, når borgerens sandsynliggjorte kompensationsberettigende udgifter udgør mindst 6.660 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 555 kr. (2025-niveau) pr. måned.

Det foreslåede nye § 100, stk. 2, 1. pkt., vil medføre, at der vil blive indført et lavere minimumsbeløb end i dag for modtagelse af den foreslåede kompensationsydelse, således at den vil skulle ydes, når de sandsynliggjorte kompensationsberettigende udgifter udgør mindst 6.660 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 555 kr. (2025-niveau) pr. måned. Herved vil flere borgere over 18 år kunne modtage ydelsen end i dag, hvor minimumsbeløbet udgør 630 kr. pr. måned svarende til 7.560 kr. årligt (2025-niveau).

Det foreslåede § 100, stk. 2, 1. pkt., har til formål at gøre minimumsbeløbet for kompensationsydelsen for børn, unge og voksne ensartet.

Efter det foreslåede § 100, stk. 2, 1. pkt., skal kommunalbestyrelsen yde den foreslåede kompensationsydelse, når borgerens sandsynliggjorte kompensationsberettigende udgifter udgør mindst 6.660 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 555 kr. (2025-niveau) pr. måned. Det vil således ud over, at borgeren skal være omfattet af personkredsen, og at de kompensationsberettigende udgifter skal være nødvendige og en konsekvens af funktionsnedsættelsen og ikke må kunne dækkes efter anden lovgivning eller andre bestemmelser i serviceloven, jf. servicelovens § 100, stk. 1, som med lovforslagets § 1, nr. 2 og 3, foreslås videreført indholdsmæssigt uændret, være en betingelse for at modtage den foreslåede kompensationsydelse, at der foreligger sandsynliggjorte kompensationsberettigende udgifter på mindst 555 kr. pr. måned svarende til mindst 6.660 kr. årligt (2025-niveau) (»minimumsbeløbet«). Selv om de sandsynliggjorte kompensationsberettigende udgifter udgør under 555 kr. i enkelte måneder, vil kompensationsydelsen i lighed med, hvad der er gældende ret i dag, kunne udbetales, hvis kommunalbestyrelsen skønner, at de samlede udgifter i løbet af et år vil overstige 6.660 kr.

Med sandsynliggjorte kompensationsberettigende udgifter menes, at der skal udarbejdes et overslag, men derimod ikke en detaljeret beregning, over omfanget af de behov, som borgeren efter al sandsynlighed vil få, og hvad det vil medføre af kompensationsberettigende udgifter. Overslaget over de kompensationsberettigende udgifter skal fastlægges ud fra kendskabet til niveauet generelt for de omhandlede udgifter. For en nærmere omtale af kravene til kommunalbestyrelsens sagsoplysning ved udarbejdelsen af overslaget over de kompensationsberettigende udgifter henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5.

Kommunalbestyrelsen vil ved udarbejdelsen af overslaget skulle begrænse sagsbehandlingen til en konstatering af, om borgerens sandsynliggjorte kompensationsberettigende udgifter overstiger minimumsbeløbet, og derefter vil kommunalbestyrelsen skulle yde kompensationsydelsen. Der vil dermed ikke skulle ske en sandsynliggørelse af den enkelte kompensationsberettigende udgiftspost og dennes størrelse, idet det vil være tilstrækkeligt med en konstatering af, at de sandsynliggjorte kompensationsberettigende udgifter samlet set overstiger minimumsbeløbet. Det, at en kompensationsberettigende udgift skal være sandsynliggjort, vil betyde, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne kræve dokumentation for den kompensationsberettigende udgift i form af f.eks. udgiftsbilag eller lignende. Ofte vil det dog kunne være det mest enkle at fremvise f.eks. et bilag, men det vil ikke være et krav.

Alle typer af kompensationsberettigende udgifter, både løbende udgifter og enkeltudgifter, vil skulle indgå i overslaget, som danner grundlag for en stillingtagen til, om de samlede kompensationsberettigende udgifter overstiger minimumsbeløbet. Det kan f.eks. dreje sig om kompensationsberettigende udgifter som følge af ekstraordinært slid på tøj og sko som følge af den nedsatte funktionsevne, kompensationsberettigende udgifter ved befordring f.eks. til behandling, fritidsinteresser, arbejde o.l., kompensationsberettigende udgifter til kurser, f.eks. kursusudgifter som følge af borgerens og eventuelle nærtstående personers nødvendige deltagelse, f.eks. deltagelse i tegnsprogskurser eller kurser, som tager sigte på at sætte borgeren i stand til at leve et almindeligt liv.

Det foreslås desuden med lovforslagets § 1, nr. 4, at der indsættes et nyt § 100, stk. 2, 2. pkt., i serviceloven, hvorefter ydelsen udgør et standardbeløb på 1.105 kr. (2025-niveau) pr. måned.

Det foreslåede nye § 100, stk. 2, 2. pkt., vil medføre, at der indføres et ændret udmålingssystem, hvorefter ydelsen vil udgøre et standardbeløb på 1.105 kr. (2025-niveau) pr. måned. Herved vil nogle borgere få udbetalt en højere ydelse end med det nugældende udmålingssystem, der består af to faste standardbeløb, mens nogle borgere vil få udbetalt en lavere ydelse.

Det foreslåede nye § 100, stk. 2, 2. pkt., har til formål at gøre udmålingssystemet for børn, unge og voksne ensartet og bidrage til at forenkle udmålingen af hjælp for såvel borgere som for kommuner.

Med det foreslåede nye § 100, stk. 2, 2. pkt., vil ydelsen udgøre et standardbeløb på 1.105 kr. pr. måned (2025-niveau), uanset størrelsen på borgerens kompensationsberettigende udgifter, medmindre det samtidigt foreslåede § 100, stk. 2, 3. pkt., vil finde anvendelse. Kommunalbestyrelsen vil således som udgangspunkt skulle udbetale standardbeløbet, hvis borgeren er omfattet af personkredsen, og de kompensationsberettigende udgifter er nødvendige og en konsekvens af funktionsnedsættelsen og ikke kan dækkes efter anden lovgivning eller andre bestemmelser i serviceloven, jf. servicelovens § 100, stk. 1, som

med lovforslagets § 1, nr. 2 og 3, foreslås videreført indholdsmæssigt uændret, og hvis der foreligger sandsynliggjorte kompensationsberettigende udgifter på mindst 555 kr. pr. måned eller mindst 6.660 kr. årligt (2025-niveau), jf. det foreslåede § 100, stk. 2, 1. pkt.

Det foreslås endvidere med lovforslagets § 1, nr. 4, at der indsættes et nyt § 100, stk. 2, 3. pkt., i serviceloven, hvorefter kommunalbestyrelsen dog til borgere, som kan dokumentere visse typer af kompensationsberettigende udgifter på over 24.000 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 2.000 kr. (2025-niveau) pr. måned, yder en kompensationsydelse svarende til de faktiske kompensationsberettigende udgifter samt et standardbeløb på 500 kr. (2025-niveau) pr. måned.

Det foreslåede nye § 100, stk. 2, 3. pkt., vil medføre, at der for visse typer af kompensationsberettigende udgifter vil blive indført en anderledes udmåling af hjælp end det med § 100, stk. 2, 2. pkt., foreslåede nye udmålingssystem med et standardbeløb, således at kommunalbestyrelsen til borgere, som kan dokumentere visse typer af kompensationsberettigende udgifter på over 24.000 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 2.000 kr. (2025-niveau) pr. måned, skal yde en kompensationsydelse svarende til de faktiske kompensationsberettigende udgifter samt et standardbeløb på 500 kr. (2025-niveau) pr. måned.

Det foreslåede nye § 100, stk. 2, 3. pkt., har til formål at gøre udmålingssystemet for børn, unge og voksne ensartet og undgå markant underkompensation for de borgere, som har væsentlige kompensationsberettigende udgifter inden for visse typer af kompensationsberettigende udgifter.

Efter det foreslåede nye § 100, stk. 2, 3. pkt., skal kommunalbestyrelsen yde en kompensationsydelse svarende til de faktiske kompensationsberettigende udgifter samt et standardbeløb på 500 kr. (2025-niveau) pr. måned, når borgeren kan dokumentere visse typer af kompensationsberettigende udgifter på over 24.000 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 2.000 kr. (2025-niveau) pr. måned. Det vil således ud over, at borgeren skal være omfattet af personkredsen, og at de kompensationsberettigende udgifter skal være nødvendige og en konsekvens af funktionsnedsættelsen og ikke må kunne dækkes efter anden lovgivning eller andre bestemmelser i serviceloven, jf. servicelovens § 100, stk. 1, som med lovforslagets § 1, nr. 2 og 3, foreslås videreført indholdsmæssigt uændret, være en betingelse for at modtage hjælp svarende til de faktiske kompensationsberettigende udgifter samt et standardbeløb på 500 kr. (2025-niveau) pr. måned, at borgeren kan dokumentere visse typer af kompensationsberettigende udgifter på over 24.000 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 2.000 kr. (2025-niveau) pr. måned. Selv om de dokumenterede kompensationsberettigende udgifter udgør under 2.000 kr. i enkelte måneder, vil kompensationsydelsen kunne udbetales, hvis kommunalbestyrelsen finder, at de samlede dokumenterede udgifter i løbet af et år vil overstige 24.000 kr.

Ved de faktiske kompensationsberettigende udgifter forstås det specifikke beløb, som borgeren inden for de omfattede typer af kompensationsberettigende udgifter kan dokumentere. Her vil det således ikke være tilstrækkeligt, at borgeren kan sandsynliggøre sine kompensationsberettigende udgifter.

Det foreslåede krav om dokumentation for kompensationsberettigende udgifter inden for de omfattede typer af kompensationsberettigende udgifter vil kunne opfyldes ved, at borgeren f.eks. fremviser udgiftsbilag eller anden relevant dokumentation for de kompensationsberettigende udgifter. De dokumenterede kompensationsberettigende udgifter inden for de omfattede typer af kompensationsberettigende udgifter vil skulle overstige 24.000 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 2.000 kr. (2025-niveau) pr. måned tilsammen. Det vil således ikke være en betingelse for at modtage hjælp svarende til de faktiske kompensationsberettigende udgifter samt det foreslåede standardbeløb på 500 kr. (2025-niveau) pr. måned, at borgeren kan dokumentere kompensationsberettigende udgifter på over 24.000 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 2.000 kr. (2025-niveau) pr. måned for hver af de omfattede typer af kompensationsberettigende udgifter.

For en nærmere omtale af de typer af kompensationsberettigende udgifter, der forventes at ville være omfattet, henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5.

Det foreslåede standardbeløb på 500 kr. (2025-niveau) pr. måned, som vil skulle udbetales sammen med de faktiske kompensationsberettigende udgifter, vil skulle dække borgerens mindre kompensationsberettigende udgifter ud over de kompensationsberettigende udgifter, som borgeren kan dokumentere, herunder udgifter som falder uden for listen over kompensationsberettigende udgifter. Det vil således ikke være en

forudsætning for udbetaling af dette standardbeløb, at borgeren kan sandsynliggøre eller dokumentere yderligere kompensationsberettigende udgifter ud over de dokumenterede kompensationsberettigende udgifter på over 24.000 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 2.000 kr. (2025-niveau) pr. måned. Tilsvarende vil kommunalbestyrelsen ikke skulle vurdere, om borgeren har øvrige mindre kompensationsberettigende udgifter, som ikke er på listen over kompensationsberettigende udgifter. Beløbet vil således uden videre komme til udbetaling, når borgeren er berettiget til kompensationsydelse efter det foreslåede § 100, stk. 2, 3. pkt.

Det foreslås endelig med lovforslagets § 1, nr. 4, at der indsættes et nyt § 100, stk. 2, 4. pkt., i serviceloven, hvorefter borgeren vælger, om kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om kompensationsydelse efter 2. eller 3. pkt.

Det foreslåede nye § 100, stk. 2, 4. pkt., vil medføre, at der indføres en bestemmelse, hvorefter borgeren skal vælge, om kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om kompensationsydelse efter den foreslåede bestemmelse om et standardbeløb på 1.105 kr. (2025-niveau) pr. måned eller den foreslåede bestemmelse om kompensationsydelse svarende til de faktiske kompensationsberettigende udgifter og et standardbeløb på 500 kr. (2025-niveau) pr. måned.

Det foreslåede nye § 100, stk. 2, 4. pkt., har til formål at forenkle kommunalbestyrelsens sagsbehandling i sager om den foreslåede kompensationsydelse og dermed lette administrationen i kommunerne.

Efter det foreslåede nye § 100, stk. 2, 4. pkt., skal borgeren vælge, om kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om kompensationsydelse efter den foreslåede bestemmelse i § 100, stk. 2, 2. pkt., eller efter den foreslåede bestemmelse i § 100, stk. 2, 3. pkt. Det vil således være borgeren, der skal vælge dette, og kommunalbestyrelsen vil ikke være forpligtet til at sagsbehandle i forhold til at afdække, hvorvidt borgeren vil kunne modtage den foreslåede kompensationsydelse efter den af de to foreslåede bestemmelser, som borgeren ikke har valgt, medmindre det ved kommunalbestyrelsens sagsbehandling efter det foreslåede § 100, stk. 2, 3. pkt., konstateres, at borgeren er i personkredsen for hjælp, men der ikke er dokumenteret tilstrækkeligt med kompensationsberettigende udgifter, hvorimod den foreslåede minimumsgrænse for sandsynliggjorte kompensationsberettigende udgifter er opfyldt. Her vil kommunalbestyrelsen skulle yde kompensationsydelsen med det i det foreslåede § 100, stk. 2, 2. pkt., angivne standardbeløb.

Kommunalbestyrelsen vil i overensstemmelse med den generelt gældende vejledningsforpligtelse efter forvaltningsloven skulle vejlede borgeren i forhold til borgerens valg af, om kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse efter enten det foreslåede § 100, stk. 2, 2. pkt., eller det foreslåede § 100, stk. 2, 3. pkt. Vejledningen vil skulle baseres på omstændighederne i den konkrete sag, herunder borgerens egen vurdering uden nogen form for sagsbehandling i øvrigt af størrelsen på borgerens kompensationsberettigende udgifter. I forlængelse heraf bemærkes, at hvis borgerens kompensationsberettigende udgifter efterfølgende ændrer sig, f.eks. stiger til over 24.000 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 2.000 kr. (2025-niveau) pr. måned, vil borgeren kunne vælge, at kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om kompensationsydelse efter det foreslåede § 100, stk. 2, 3. pkt.

I forlængelse heraf bemærkes, at der ligesom i dag alene vil skulle ske revurdering af en sag, hvis borgeren anmoder herom, eller hvis der i øvrigt sker ændringer i f.eks. borgerens livssituation, som kan medføre ændret hjælp.

Kommunalbestyrelsens afgørelse om udmåling af hjælp vil kunne påklages til Ankestyrelsen efter de gældende regler herom i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 261 af 13. marts 2024 med senere ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.2 og 2.2.3.

Til nr. 5

Ifølge servicelovens § 100, stk. 4, fastsætter social- og boligministeren i en bekendtgørelse regler om, hvilke udgifter der kan ydes hjælp til, og betingelserne herfor, herunder nærmere regler om personkredsen for merudgiftsydelsen. Med hjemmel i denne bestemmelse er udstedt bekendtgørelse nr. 931 af 19. juni 2020 om nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 5, at i servicelovens § 100, stk. 4, der med lovforslagets § 1, nr. 4, vil blive stk. 3, ændres ”merudgiftsydelsen” til ”kompensationsydelsen, om hvilke typer af kompensationsberettigende udgifter der er omfattet af stk. 2, 3. pkt., og om kravene til kommunalbestyrelsens sagsoplysning”.

Den foreslåede ændring vil medføre, at betegnelsen merudgiftsydelse i servicelovens § 100, stk. 4, der vil blive stk. 3, ændres til kompensationsydelse, og at social- og boligministerens bemyndigelse udvides til også at omfatte fastsættelse af nærmere regler om, hvilke typer af kompensationsberettigende udgifter der vil være omfattet af det foreslåede § 100, stk. 2, 3. pkt., om hjælp svarende til de faktiske kompensationsberettigende udgifter samt et standardbeløb på 500 kr. (2025-niveau) pr. måned for borgere, der kan dokumentere visse typer af kompensationsberettigende udgifter på over 2.500 kr. (2025-niveau) pr. måned, og nærmere regler om kravene til kommunalbestyrelsens sagsoplysning.

Den foreslåede ændring af betegnelsen merudgiftsydelse til kompensationsydelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 1, hvorved det foreslås, at overskriften på servicelovens kapitel 17 skal være ”kompensationsydelse” og vil dermed ikke indebære nogen indholdsmæssige ændringer i øvrigt.

Den foreslåede ændring, hvorved social- og boligministerens bemyndigelse vil blive udvidet, har til formål at skabe hjemmel til, at der ved lovforslagets vedtagelse vil kunne fastsættes nærmere regler om, hvilke typer af kompensationsberettigende udgifter der ved dokumenterede kompensationsberettigende udgifter på over 24.000 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 2.000 kr. (2025-niveau) pr. måned bliver omfattet af den foreslåede ret til hjælp svarende til de faktiske kompensationsberettigende udgifter samt et standardbeløb på 500 kr. (2025-niveau) pr. måned, og nærmere regler om kravene til kommunalbestyrelsens sagsoplysning.

Den foreslåede udvidede bemyndigelse vil for det første blive anvendt til at foretage en snævert afgrænset og udtømmende oprensning af typer af kompensationsberettigende udgifter, som erfaringsmæssigt medfører særligt høje kompensationsberettigende udgifter og forekommer hyppigt i dag, og hvor der typisk vil opstå markant underkompensation, hvis det ikke gøres muligt at yde hjælp svarende til de faktiske kompensationsberettigende udgifter. Som eksempler på sådanne typer af kompensationsberettigende udgifter, der vil kunne medtages i oprensningen, kan nævnes kompensationsberettigende udgifter til kost- og diætpræparater, medicin, befordring, driftsudgifter ved befordring i egen bil, forhøjet husleje og fritidsaktiviteter.

Desuden vil der som en del af den udtømmende oprensning blive tilføjet ”øvrige markante kompensationsberettigende udgifter, hvor den enkelte kompensationsberettigende udgift gennemsnitligt overstiger 1.250 kr. om måneden. Udgifter vil således ikke kunne lægges sammen med henblik på at overstige de 1.250 kr. Denne tilføjelse skal sikre, at borgeren vil kunne medtage sådanne øvrige markante kompensationsberettigende udgifter i den samlede dokumentation af kompensationsberettigende udgifter på over 24.000 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 2.000 kr. (2025-niveau) pr. måned, som vil indgå i udmålingen af hjælp efter det foreslåede § 100, stk. 2, 3. pkt.

Den foreslåede udvidede bemyndigelse vil for det andet blive anvendt til at fastsætte krav til kommunalbestyrelsens sagsoplysning ved udarbejdelsen af overslaget over de kompensationsberettigende udgifter og stillingtagen til dokumenterede kompensationsberettigende udgifter. Det vil således blive fastsat, at hvis der foreligger offentligt tilgængelige statistiske oplysninger, f.eks. statistikdatabaser, forskningsrapporter eller lignende, om det typiske forbrug for en borger uden funktionsnedsættelse på samme alder og i samme livssituation, vil kommunalbestyrelsen skulle tage udgangspunkt heri ved udarbejdelsen af overslaget eller stillingtagen til dokumentationen. Foreligger der ikke sådanne oplysninger, vil kommunalbestyrelsen skulle foretage en skønmæssig fastsættelse af det typiske forbrug for borgere uden funktionsnedsættelse på samme alder og i samme livssituation uden forudgående tilvejebringelse af faktiske oplysninger herom. Kommunalbestyrelsen vil ved udøvelsen af sit skøn bl.a. kunne lægge vægt på det generelle prisniveau i lokalområdet for en given udgift og på, hvad der sædvanligvis anses som normalforbrug i lokalområdet.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.2 og 2.2.3.

Til nr. 6

Det fremgår af servicelovens § 177, nr. 1, at staten refunderer 50 pct. af kommunens udgifter til tilskud efter § 100 til dækning af nødvendige merudgifter ved forsørgelsen af personer med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 6, at i servicelovens § 177, nr. 1, ændres ”Tilskud” til ”Kompensationsydelse”, og ”til dækning af nødvendige merudgifter ved forsørgelsen af personer med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne” udgår.

De foreslåede ændringer vil medføre, at staten refunderer 50 pct. af kommunens udgifter til kompensationsydelsen efter servicelovens § 100.

Forslaget om ændringer i servicelovens § 177, nr. 1, skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 1, der indeholder forslag om, at overskriften til servicelovens kapitel 17 skal være kompensationsydelse.

Forslaget vil ikke indebære indholdsmæssige ændringer. Staten vil således uændret skulle refundere 50 pct. af kommunens udgifter efter servicelovens § 100.

Til nr. 7 og 8

Det fremgår af servicelovens § 182, stk. 2, at de beløb, der er nævnt i § 100, stk. 3, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste kronebeløb. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2023.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 7, at i servicelovens § 182, stk. 2, 1. pkt., ændres ”stk. 3” til ”stk. 2”, og med lovforslagets § 1, nr. 8, foreslås det, at i servicelovens § 182, stk. 2, 3. pkt., ændres ”2023” til ”2026”.

De foreslåede ændringer vil medføre, at de beløb, der er nævnt i det foreslåede § 100, stk. 2, i serviceloven, vil blive reguleret en gang årligt med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent, og at reguleringen vil finde sted første gang den 1. januar 2026.

Forslagene til ændringer i servicelovens § 182, stk. 2, skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 4, der indeholder forslag om en ophævelse af de nugældende § 100, stk. 2 og 3, i serviceloven og indsættelse af et nyt § 100, stk. 2, om udmålingssystemet for den foreslåede kompensationsydelse til voksne. Ved det foreslåede nye § 100, stk. 2, er størrelsen på de nævnte beløb angivet i 2025-priser.

Forslaget vil ikke indebære indholdsmæssige ændringer ud over den ændrede henvisning til § 100, stk. 2, og ændringen af årstallet til 2026. De beløb, der er nævnt i det foreslåede nye § 100, stk. 2, vil uændret skulle reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De beløb, der fremkommer efter regulering, vil skulle afrundes til nærmeste kronebeløb. Reguleringen foreslås foretaget første gang den 1. januar 2026.

Til § 2

Til nr. 1

Merudgiftsydelsen til børn og unge under 18 år med funktionsnedsættelse eller indgribende lidelse er reguleret i barnets lovs § 86, som har overskriften hjælp til dækning af nødvendige merudgifter og i bekendtgørelse nr. 1603 af 12. december 2023 om tilskud til pasning af børn og unge med handicap eller langvarig sygdom, som er udstedt med hjemmel i bl.a. § 86, stk. 5, i barnets lov.

Formålet med merudgiftsydelsen efter § 86 i barnets lov er at sikre, at forsørgere af børn og unge med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse får kompensation for de udgifter, der følger af barnets eller den unges nedsatte funktionsevne eller den indgribende kroniske eller langvarige lidelse. Bestemmelsen skal dermed tilgodese, at børn og unge med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med indgribende kroniske eller langvarige lidelser har nogle særlige behov, som kan give merudgifter ved forsørgelsen. Bestemmelsen giver således hjemmel til at dække de udgifter, som familien ikke ville have haft, hvis barnet eller den unge ikke havde haft en nedsat funktionsevne eller en kronisk eller langvarig lidelse.

Det foreslås med lovforslagets § 2, nr. 1, at der sker en nyaffattelse af *overskriften* før § 86 i barnets lov, således at overskriften bliver kompensationsydelse.

Den foreslåede overskrift vil medføre, at § 86 i barnets lov vil omhandle kompensationsydelsen i stedet for hjælp til dækning af nødvendige merudgifter.

Den foreslåede nyaffattelse har til formål at tydeliggøre det nugældende hovedformål med hjælpen efter § 86 i barnets lov. Hovedformålet vil således fortsat være at kompensere for de handicapbetingede udgifter, som børn og unge med funktionsnedsættelse eller indgribende lidelse har frem for, at hovedvægten i overskriften vil ligge på spørgsmålet om, hvorvidt en given udgift kan anses som en merudgift eller ej. Den foreslåede overskrift vil således ikke medføre en ændring af hovedformålet med hjælpen, som dermed foreslås videreført uændret.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2 og 2.1.3.

Til nr. 2 og 3

Efter § 86, stk. 1, i barnets lov skal kommunalbestyrelsen yde dækning af nødvendige merudgifter ved forsørgelse i hjemmet af et barn eller en ung under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse. Det er en betingelse, at merudgifterne er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne eller den indgribende kroniske eller langvarige lidelse og ikke kan dækkes efter andre bestemmelser i barnets lov eller anden lovgivning.

Det foreslås med lovforslagets § 2, nr. 2, at i § 86, stk. 1, 1. pkt., i barnets lov ændres ”merudgifter” til ”kompensationsberettigende udgifter”, og med lovforslagets § 2, nr. 3, foreslås det, at i § 86, stk. 1, 2. pkt., ændres ”merudgifterne” til ”de kompensationsberettigende udgifter”.

De foreslåede ændringer vil medføre, at begrebet merudgifter vil ændre betegnelse til kompensationsberettigende udgifter i § 86, stk. 1, i barnets lov.

De foreslåede ændringer skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 1, hvorved det foreslås, at overskriften før § 86 i barnets lov skal være ”kompensationsydelse”.

Forslaget vil ikke indebære indholdsmæssige ændringer ud over den foreslåede betegnelse kompensationsberettigende udgifter. Kommunalbestyrelsen vil således uændret skulle yde dækning af nødvendige kompensationsberettigende udgifter ved forsørgelse i hjemmet af et barn eller en ung under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse. Det vil være en betingelse, at de kompensationsberettigende udgifter er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne eller den indgribende kroniske eller langvarige lidelse og ikke kan dækkes efter andre bestemmelser i barnets lov eller anden lovgivning.

Forslaget vil heller ikke indebære ændringer i forståelsen af begrebet kompensationsberettigende udgifter i forhold til begrebet merudgifter i de gældende regler. Kompensationsberettigende udgifter vil således uændret omfatte de udgifter, som den enkelte familie ikke ville have haft, hvis der ikke havde været tale om en betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse hos barnet eller den unge. Som eksempler på kompensationsberettigende udgifter kan nævnes udgifter til medicin, befordring og fritidsaktiviteter.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2 og 2.1.3.

Til nr. 4

Udmålingssystemet for hjælp til dækning af merudgifter til børn og unge fremgår af § 86, stk. 2 og 3, i barnets lov. Efter § 86, stk. 2, sker udmålingen af ydelsen på grundlag af de sandsynliggjorte merudgifter for det enkelte barn eller den enkelte unge, herunder merudgifter til individuel befordring og fritidsaktiviteter.

Det fremgår af § 86, stk. 3, 1. pkt., i barnets lov, at dækning af de nødvendige merudgifter kan ydes, når de skønnede merudgifter udgør mindst 5.348 kr. pr. år (2023-niveau). Denne grænse for at modtage hjælp til

dækning af merudgifter betegnes minimumsbeløbet. Hvis der kan sandsynliggøres merudgifter, der overstiger minimumsbeløbet, udbetales der hjælp fra første krone.

Efter § 86, stk. 3, 2. pkt., fastsættes ydelsen ud fra de skønnede merudgifter pr. måned og afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100.

Det foreslås med lovforslagets § 2, nr. 4, for det første, at § 86, stk. 2 og 3, i barnets lov ophæves.

Forslaget vil medføre, at det nugældende udmålingssystem for merudgiftsydelsen, hvor ydelsen fastsættes ud fra de sandsynliggjorte merudgifter pr. måned og afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100, vil blive ophævet.

Den foreslåede ophævelse skal ses i sammenhæng med det samtidige forslag om indførelse af et nyt udmålingssystem, hvorved det gældende udmålingssystem ikke længere vil skulle finde anvendelse.

Det foreslås endvidere med lovforslagets § 2, nr. 4, at der indsættes et nyt § 86, stk. 2, 1. pkt., i barnets lov, hvorefter kommunalbestyrelsen yder kompensationsydelsen efter stk. 1, når de sandsynliggjorte kompensationsberettigende udgifter til barnet eller den unge udgør mindst 6.660 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 555 kr. (2025-niveau) pr. måned.

Det foreslåede nye § 86, stk. 2, 1. pkt., vil medføre, at der vil blive indført et højere minimumsbeløb end i dag for modtagelse af den foreslåede kompensationsydelse, således at kommunalbestyrelsen skal yde kompensationsydelsen, når de sandsynliggjorte kompensationsberettigende udgifter til barnet eller den unge udgør mindst 6.660 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 555 kr. (2025-niveau) pr. måned. Herved vil færre børn og unge end i dag kunne modtage ydelsen, hvor minimumsbeløbet udgør 477 kr. pr. måned svarende til 5.718 kr. årligt (2025-niveau).

Det foreslåede § 86, stk. 2, 1. pkt. har til formål at gøre minimumsbeløbet for kompensationsydelsen for børn, unge og voksne ensartet.

Efter det foreslåede § 86, stk. 2, 1. pkt., skal kommunalbestyrelsen yde den foreslåede kompensationsydelse, når de sandsynliggjorte kompensationsberettigende udgifter til barnet eller den unge udgør mindst 6.660 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 555 kr. (2025-niveau) pr. måned. Det vil således ud over, at barnet eller den unge skal være omfattet af personkredsen, og at de kompensationsberettigende udgifter skal være nødvendige og en konsekvens af funktionsnedsættelsen eller den indgribende lidelse og ikke må kunne dækkes efter anden lovgivning eller andre bestemmelser i barnets lov, jf. § 86, stk. 1, i barnets lov, som med lovforslagets § 2, nr. 2 og 3, foreslås videreført indholdsmæssigt uændret, være en betingelse for at modtage den foreslåede kompensationsydelse, at der foreligger sandsynliggjorte kompensationsberettigende udgifter til barnet eller den unge på mindst 555 kr. pr. måned svarende til mindst 6.660 kr. årligt (2025-niveau) (»minimumsbeløbet«). Selv om de sandsynliggjorte kompensationsberettigende udgifter udgør under 555 kr. i enkelte måneder, vil kompensationsydelsen i lighed med, hvad der er gældende ret i dag, kunne udbetales, hvis kommunalbestyrelsen skønner, at de samlede udgifter i løbet af et år vil overstige 6.660 kr.

Med sandsynliggjorte kompensationsberettigende udgifter menes, at der skal udarbejdes et overslag, men derimod ikke en detaljeret beregning, over omfanget af de behov, som barnet eller den unge efter al sandsynlighed vil få, og hvad det vil medføre af kompensationsberettigende udgifter. Overslaget over de kompensationsberettigende udgifter skal fastlægges ud fra kendskabet til niveauet generelt for de omhandlede udgifter. For en nærmere omtale af kravene til kommunalbestyrelsens sagsoplysning ved udarbejdelsen af overslaget over de kompensationsberettigende udgifter henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 5.

Kommunalbestyrelsen vil ved udarbejdelsen af overslaget skulle begrænse sagsbehandlingen til en konstatering af, om barnets eller den unges sandsynliggjorte kompensationsberettigende udgifter overstiger minimumsbeløbet, og derefter vil kommunalbestyrelsen skulle yde kompensationsydelsen. Der vil dermed ikke skulle ske en sandsynliggørelse af den enkelte kompensationsberettigende udgiftspost og dennes størrelse, idet det vil være tilstrækkeligt med en konstatering af, at de sandsynliggjorte kompensationsberettigende udgifter samlet set overstiger minimumsbeløbet. Det, at en kompensationsberettigende udgift skal være sandsynliggjort, vil betyde, at kommunalbestyrelsen ikke vil

kunne kræve dokumentation for den kompensationsberettigende udgift i form af f.eks. udgiftsbilag eller lignende. Ofte vil det dog kunne være det mest enkle at fremvise f.eks. et bilag, men det vil ikke være et krav.

Alle typer af kompensationsberettigende udgifter, både løbende udgifter og enkeltudgifter, vil skulle indgå i overslaget, som danner grundlag for en stillingtagen til, om de samlede kompensationsberettigende udgifter overstiger minimumsbeløbet. Det kan f.eks. dreje sig om kompensationsberettigende udgifter som følge af ekstraordinært slid på tøj og sko som følge af den nedsatte funktionsevne eller indgribende lidelse, kompensationsberettigende udgifter ved befordring f.eks. til behandling, fritidsaktiviteter, uddannelse o.l., kompensationsberettigende udgifter til kurser, f.eks. kursusudgifter som følge af barnets eller den unges og eventuelle nærtstående personers nødvendige deltagelse, f.eks. deltagelse i tegnsprogskurser eller kurser, som tager sigte på at sætte barnet eller den unge og dennes familie i stand til at leve et almindeligt liv.

Det foreslås desuden med lovforslagets § 2, nr. 4, at der indsættes et nyt § 86, stk. 2, 2. pkt., i barnets lov, hvorefter ydelsen udgør et standardbeløb på 1.105 kr. (2025-niveau) pr. måned.

Det foreslåede nye § 86, stk. 2, 2. pkt., vil medføre, at der indføres et ændret udmålingssystem, hvorefter ydelsen vil udgøre et standardbeløb på 1.105 kr. (2025-niveau) pr. måned. Herved vil nogle familier få udbetalt en højere ydelse end med det nugældende udmålingssystem, hvor den udbetalte ydelse afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100, mens nogle familier vil få udbetalt en lavere ydelse.

Det foreslåede nye § 86, stk. 2, 2. pkt., har til formål at gøre udmålingssystemet for børn, unge og voksne ensartet og bidrage til at forenkle udmålingen af hjælp for såvel familier som for kommuner.

Med det foreslåede nye § 86, stk. 2, 2. pkt., vil ydelsen udgøre et standardbeløb på 1.105 kr. pr. måned (2025-niveau), uanset størrelsen på barnets eller den unges kompensationsberettigende udgifter, medmindre det samtidigt foreslåede § 86, stk. 2, 3. pkt., vil finde anvendelse. Kommunalbestyrelsen vil således som udgangspunkt skulle udbetale standardbeløbet, hvis barnet eller den unge er omfattet af personkredsen, og de kompensationsberettigende udgifter er nødvendige og en konsekvens af funktionsnedsættelsen eller den indgribende lidelse og ikke kan dækkes efter anden lovgivning eller andre bestemmelser i barnets lov, jf. § 86, stk. 1, i barnets lov, som med lovforslagets § 2, nr. 2 og 3, foreslås videreført indholdsmæssigt uændret, og hvis der foreligger sandsynliggjorte kompensationsberettigende udgifter på mindst 555 kr. pr. måned eller mindst 6.660 kr. årligt (2025-niveau), jf. det foreslåede § 86, stk. 2, 1. pkt.

Det foreslås endvidere med lovforslagets § 2, nr. 4, at der indsættes et nyt § 86, stk. 2, 3. pkt., i barnets lov, hvorefter kommunalbestyrelsen dog til familier, som kan dokumentere visse typer af kompensationsberettigende udgifter til barnet eller den unge på over 24.000 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 2.000 kr. (2025-niveau) pr. måned, yder en kompensationsydelse svarende til de faktiske kompensationsberettigende udgifter samt et standardbeløb på 500 kr. (2025-niveau) pr. måned.

Det foreslåede nye § 86, stk. 2, 3. pkt., vil medføre, at der gældende for visse typer af kompensationsberettigende udgifter indføres en anderledes udmåling af hjælp end det med § 86, stk. 2, 2. pkt., foreslåede nye udmålingssystem med et standardbeløb, således at kommunalbestyrelsen til familier, som kan dokumentere visse typer af kompensationsberettigende udgifter til barnet eller den unge på over 24.000 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 2.000 kr. (2025-niveau) pr. måned, skal yde en kompensationsydelse svarende til de faktiske kompensationsberettigende udgifter samt et standardbeløb på 500 kr. (2025-niveau) pr. måned.

Det foreslåede nye § 86, stk. 2, 3. pkt., har til formål at gøre udmålingssystemet for børn, unge og voksne ensartet og undgå markant underkompensation for de familier, som har væsentlige kompensationsberettigende udgifter inden for visse typer af kompensationsberettigende udgifter.

Efter det foreslåede nye § 86, stk. 2, 3. pkt., skal kommunalbestyrelsen yde en kompensationsydelse svarende til de faktiske kompensationsberettigende udgifter samt et standardbeløb på 500 kr. (2025-niveau) pr. måned, når familien kan dokumentere visse typer af kompensationsberettigende udgifter til barnet eller den unge på over 24.000 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 2.000 kr. (2025-niveau) pr. måned. Det vil således ud over, at barnet eller den unge skal være omfattet af personkredsen, og at de kompensationsberettigende udgifter skal være nødvendige og en konsekvens af funktionsnedsættelsen eller den indgribende lidelse og

ikke må kunne dækkes efter anden lovgivning eller andre bestemmelser i barnets lov, jf. § 86, stk. 1, i barnets lov, som med lovforslagets § 2, nr. 2 og 3, foreslås videreført indholdsmæssigt uændret, være en betingelse for at modtage en kompensationsydelse svarende til de faktiske kompensationsberettigende udgifter samt et standardbeløb på 500 kr. (2025-niveau) pr. måned, at familien kan dokumentere visse typer af kompensationsberettigende udgifter til barnet eller den unge på over 24.000 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 2.000 kr. (2025-niveau) pr. måned. Selv om de dokumenterede kompensationsberettigende udgifter udgør under 2.000 kr. i enkelte måneder, vil kompensationsydelsen kunne udbetales, hvis kommunalbestyrelsen finder, at de samlede dokumenterede udgifter i løbet af et år vil overstige 24.000 kr.

Ved de faktiske kompensationsberettigende udgifter forstås det specifikke beløb, som familien inden for de omfattede typer af kompensationsberettigende udgifter kan dokumentere. Her vil det således ikke være tilstrækkeligt, at familien kan sandsynliggøre sine kompensationsberettigende udgifter.

Det foreslåede krav om dokumentation for kompensationsberettigende udgifter inden for de omfattede typer af kompensationsberettigende udgifter vil kunne opfyldes ved, at familien f.eks. fremviser udgiftsbilag eller anden relevant dokumentation for de kompensationsberettigende udgifter. De dokumenterede kompensationsberettigende udgifter inden for de omfattede typer af kompensationsberettigende udgifter vil skulle overstige 24.000 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 2.000 kr. (2025-niveau) pr. måned tilsammen. Det vil således ikke være en betingelse for at modtage hjælp svarende til de faktiske kompensationsberettigende udgifter samt det foreslåede standardbeløb på 500 kr. (2025-niveau) pr. måned, at familien kan dokumentere kompensationsberettigende udgifter på over 24.000 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 2.000 kr. (2025-niveau) pr. måned for hver af de omfattede typer af kompensationsberettigende udgifter.

For en nærmere omtale af de omfattede typer af kompensationsberettigende udgifter henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 5.

Det foreslåede standardbeløb på 500 kr. (2025-niveau) pr. måned, som vil skulle udbetales sammen med de faktiske kompensationsberettigende udgifter, vil skulle dække familiens mindre kompensationsberettigende udgifter ud over de kompensationsberettigende udgifter, som familien kan dokumentere, herunder udgifter som falder uden for listen over kompensationsberettigende udgifter. Det vil således ikke være en forudsætning for udbetaling af dette standardbeløb, at familien kan sandsynliggøre eller dokumentere yderligere kompensationsberettigende udgifter ud over de dokumenterede kompensationsberettigende udgifter på over 24.000 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 2.000 kr. (2025-niveau) pr. måned. Tilsvarende vil kommunalbestyrelsen ikke skulle vurdere, om familien har øvrige mindre kompensationsberettigende udgifter, som ikke er på listen over kompensationsberettigende udgifter. Beløbet vil således uden videre komme til udbetaling, når familien er berettiget til kompensationsydelse efter det foreslåede § 86, stk. 2, 3. pkt.

Det foreslås endelig med lovforslagets § 2, nr. 4, at der indsættes et nyt § 86, stk. 2, 4. pkt., i barnets lov, hvorefter familien vælger, om kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om kompensationsydelse efter 2. eller 3. pkt.

Det foreslåede nye § 86, stk. 2, 4. pkt., vil medføre, at der indføres en bestemmelse, hvorefter familien skal vælge, om kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om kompensationsydelse efter den foreslåede bestemmelse om et standardbeløb på 1.105 kr. (2025-niveau) pr. måned eller den foreslåede bestemmelse om kompensationsydelse svarende til de faktiske kompensationsberettigende udgifter og et standardbeløb på 500 kr. (2025-niveau) pr. måned.

Det foreslåede nye § 86, stk. 2, 4. pkt., har til formål at forenkle kommunalbestyrelsens sagsbehandling i sager om den foreslåede kompensationsydelse og dermed lette administrationen i kommunerne.

Efter det foreslåede nye § 86, stk. 2, 4. pkt., skal familien vælge, om kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om kompensationsydelse efter den foreslåede bestemmelse i § 86, stk. 2, 2. pkt. eller efter den foreslåede bestemmelse i § 86, stk. 2, 3. pkt. Det vil således være familien, der skal vælge dette, og

kommunalbestyrelsen vil ikke være forpligtet til at sagsbehandle i forhold til at afdække, hvorvidt familien vil kunne modtage den foreslåede kompensationsydelse efter den af de to foreslåede bestemmelser, som familien ikke har valgt, medmindre det ved kommunalbestyrelsens sagsbehandling efter det foreslåede § 86, stk. 2, 3. pkt., konstateres, at barnet eller den unge er i personkredsen for hjælp, men der ikke er dokumenteret tilstrækkeligt med kompensationsberettigende udgifter, hvorimod den foreslåede minimumsgrænse for sandsynliggjorte kompensationsberettigende udgifter er opfyldt. Her vil kommunalbestyrelsen skulle yde kompensationsydelsen med det i det foreslåede § 86, stk. 2, 2. pkt., angivne standardbeløb.

Kommunalbestyrelsen vil i overensstemmelse med den generelt gældende vejledningsforpligtelse efter forvaltningsloven skulle vejlede familien i forhold til familiens valg af, om kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse efter enten det foreslåede § 86, stk. 2, 2. pkt., eller det foreslåede § 86, stk. 2, 3. pkt. Vejledningen vil skulle baseres på omstændighederne i den konkrete sag, herunder familiens egen vurdering uden nogen form for sagsbehandling i øvrigt af størrelsen på familiens kompensationsberettigende udgifter. I forlængelse heraf bemærkes, at hvis familiens kompensationsberettigende udgifter efterfølgende ændrer sig, f.eks. stiger til over 24.000 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 2.000 kr. (2025-niveau) pr. måned, vil familien kunne vælge, at kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om kompensationsydelse efter det foreslåede § 86, stk. 2, 3. pkt.

I forlængelse heraf bemærkes, at der ligesom i dag alene vil skulle ske revurdering af en sag, hvis familien anmoder herom, eller hvis der i øvrigt sker ændringer i f.eks. familiens livssituation, som kan medføre ændret hjælp.

Kommunalbestyrelsens afgørelse om udmåling af hjælp vil kunne påklages til Ankestyrelsen efter de gældende regler herom i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 261 af 13. marts 2024 med senere ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.2 og 2.2.3.

Til nr. 5

Ifølge § 86, stk. 5, i barnets lov kan social- og boligministeren fastsætte nærmere regler om, hvilke udgifter der kan ydes hjælp til efter stk. 1 og betingelserne herfor. Med hjemmel i denne bestemmelse er udstedt bekendtgørelse nr. 1603 af 12. december 2023 om tilskud til pasning af børn og unge med handicap eller langvarig sygdom.

Det foreslås med lovforslagets § 2, nr. 5, at i barnets lovs § 86, stk. 5, der bliver stk. 4, indsættes efter "herfor": "og nærmere regler om, hvilke typer af kompensationsberettigende udgifter der er omfattet af stk. 2, 3. pkt., og om kravene til kommunalbestyrelsens sagsoplysning".

Den foreslåede ændring vil medføre, at social- og boligministerens bemyndigelse udvides til også at omfatte fastsættelse af nærmere regler om, hvilke typer af kompensationsberettigende udgifter der vil være omfattet af det foreslåede § 86, stk. 2, 3. pkt., om hjælp svarende til de faktiske kompensationsberettigende udgifter samt et standardbeløb på 500 kr. (2025-niveau) pr. måned for familier, der kan dokumentere visse typer af kompensationsberettigende udgifter på over 24.000 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 2.000 kr. (2025-niveau) pr. måned, og nærmere regler om kravene til kommunalbestyrelsens sagsoplysning.

Den foreslåede ændring, hvorved social- og boligministerens bemyndigelse vil blive udvidet, har til formål at skabe hjemmel til, at der ved lovforslagets vedtagelse vil kunne fastsættes nærmere regler om, hvilke typer af kompensationsberettigende udgifter der ved dokumenterede kompensationsberettigende udgifter på over 24.000 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 2.000 kr. (2025-niveau) pr. måned bliver omfattet af den foreslåede ret til hjælp svarende til de faktiske kompensationsberettigende udgifter samt et standardbeløb på 500 kr. (2025-niveau) pr. måned, og nærmere regler om kravene til kommunalbestyrelsens sagsoplysning.

Den foreslåede udvidede bemyndigelse vil for det første blive anvendt til at foretage en snævert afgrænset og udtømmende opremsning af typer af kompensationsberettigende udgifter, som erfaringsmæssigt medfører

særligt høje kompensationsberettigende udgifter og forekommer hyppigt i dag, og hvor der typisk vil opstå markant underkompensation, hvis det ikke gøres muligt at yde hjælp svarende til de faktiske kompensationsberettigende udgifter. Som eksempler på sådanne typer af kompensationsberettigende udgifter, der vil kunne medtages i opremsningen, kan nævnes kompensationsberettigende udgifter til kost- og diætpræparater, medicin, befordring og fritidsaktiviteter.

Desuden vil der som en del af den udtømmende opremsning blive tilføjet ”øvrige markante kompensationsberettigende udgifter, hvor den enkelte kompensationsberettigende udgift gennemsnitligt overstiger 1.250 kr. om måneden. Udgifter vil således ikke kunne lægges sammen med henblik på at overstige de 1.250 kr. Denne tilføjelse skal sikre, at familien vil kunne medtage sådanne øvrige markante kompensationsberettigende udgifter i den samlede dokumentation af kompensationsberettigende udgifter på over 24.000 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 2.000 kr. (2025-niveau) pr. måned, som vil indgå i udmålingen af hjælp efter det foreslåede § 86, stk. 2, 3. pkt.

Den foreslåede udvidede bemyndigelse vil for det andet blive anvendt til at fastsætte krav til kommunalbestyrelsens sagsoplysning ved udarbejdelsen af overslaget over de kompensationsberettigende udgifter og stillingtagen til de dokumenterede kompensationsberettigende udgifter. Det vil således blive fastsat, at hvis der foreligger offentligt tilgængelige statistiske oplysninger, f.eks. statistikdatabaser, forskningsrapporter eller lignende, om det typiske forbrug for en familie med et barn eller en ung uden funktionsnedsættelse eller indgribende lidelse på samme alder og i samme livssituation, vil kommunalbestyrelsen skulle tage udgangspunkt heri ved udarbejdelsen af overslaget eller stillingtagen til dokumentationen. Foreligger der ikke sådanne oplysninger, vil kommunalbestyrelsen skulle foretage en skønsmæssig fastsættelse af det typiske forbrug for familier med børn eller unge uden funktionsnedsættelse eller indgribende lidelse på samme alder og i samme livssituation uden forudgående tilvejebringelse af faktiske oplysninger herom. Kommunalbestyrelsen vil ved udøvelsen af sit skøn bl.a. kunne lægge vægt på det generelle prisniveau i lokalområdet for en given udgift og på, hvad der sædvanligvis anses som normalforbrug i lokalområdet.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.2 og 2.2.3.

Til nr. 6

Det fremgår af § 199, nr. 1, i barnets lov, at staten refunderer 50 pct. af kommunens udgifter til tilskud efter § 86 til dækning af merudgifter ved forsørgelse i hjemmet af et barn eller en ung under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Det foreslås med lovforslagets § 2, nr. 6, at i § 199, nr. 1, i barnets lov ændres ”Tilskud” til ”Kompensationsydelse”, og ”til dækning af merudgifter ved forsørgelse i hjemmet af et barn eller en ung under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne” udgår.

De foreslåede ændringer vil medføre, at staten refunderer 50 pct. af kommunens udgifter til kompensationsydelsen efter § 86 i barnets lov.

Forslagene til ændringer i § 199, nr. 1, i barnets lov skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 1, der indeholder forslag om, at overskriften før § 86 skal være kompensationsydelse i barnets lov.

Forslaget vil ikke indebære indholdsmæssige ændringer. Staten vil således uændret skulle refundere 50 pct. af kommunens udgifter efter § 86 i barnets lov.

Til nr. 7 og 8

Det fremgår af § 204, stk. 1, i barnets lov, at de beløb, der er nævnt i § 85, stk. 6, § 86, stk. 3, og § 197, 2. og 3. pkt., reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste kronebeløb. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2024.

Det foreslås med lovforslagets § 2, nr. 7, at i § 204, stk. 1, 1. pkt., i barnets lov udgår ”§ 86, stk. 3,”.

Desuden foreslås det med lovforslagets § 2, nr. 8, at der i § 204 i barnets lov indsættes et nyt *stk. 2*, hvorefter de beløb, der er nævnt i § 86, *stk. 2*, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste kronebeløb. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2026.

De foreslåede ændringer vil medføre, at de beløb, der er nævnt i det foreslåede § 86, *stk. 2*, i barnets lov, vil blive reguleret en gang årligt med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent, at de beløb, der fremkommer efter regulering, vil blive afrundet til nærmeste kronebeløb, og at reguleringen vil finde sted første gang den 1. januar 2026.

Forslagene til ændring i § 204, *stk. 1*, og det foreslåede nye § 204, *stk. 2*, i barnets lov skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 4, der indeholder forslag om ophævelse af § 86, *stk. 2* og 3, og indsættelse af et nyt § 86, *stk. 2*, i barnets lov, om udmålingssystemet for den foreslåede kompensationsydelse til børn og unge under 18 år. Ved det foreslåede nye § 86, *stk. 2*, er størrelsen på de nævnte beløb angivet i 2025-priser.

Forslaget til et nyt § 204, *stk. 2*, i barnets lov vil ikke indebære indholdsmæssige ændringer ud over ændringen af årstallet til 2026. De beløb, der er nævnt i den foreslåede nye § 86, vil uændret skulle reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De beløb, der fremkommer efter regulering, vil skulle afrundes til nærmeste kronebeløb. Reguleringen foreslås foretaget første gang den 1. januar 2026.

Til § 3

Det foreslås med lovforslagets § 3, *stk. 1*, at loven skal træde i kraft den 1. juli 2025.

Dette vil betyde, at merudgiftsydelsen i serviceloven og barnets lov fra dette tidspunkt vil blive betegnet kompensationsydelse, og at begrebet merudgifter vil blive betegnet kompensationsberettigende udgifter. Det vil endvidere betyde, at kommunalbestyrelsen fra dette tidspunkt vil skulle udmåle kompensationsydelsen efter det i lovforslagets § 1, nr. 4, og § 2, nr. 4, foreslåede udmålingssystem, således at der vil skulle udbetales hjælp i form af et fast standardbeløb på 1.105 kr. pr. måned, hvis borgeren kan sandsynliggøre kompensationsberettigende udgifter, som overstiger 6.660 kr. pr. år svarende til 555 kr. pr. måned. Kommunalbestyrelsen skal dog til borgere, som kan dokumentere visse typer af kompensationsberettigende udgifter på over 24.000 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 2.000 kr. (2025-niveau) pr. måned, yde en kompensationsydelse svarende til de faktiske kompensationsberettigende udgifter sammen med et månedligt standardbeløb på 500 kr.

Det foreslås med lovforslagets § 3, *stk. 2*, 1. pkt., at § 100, *stk. 2*, i lov om social service, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, og § 86, *stk. 2*, i barnets lov som affattet ved denne lovs § 2, nr. 4, først skal finde anvendelse for borgere, der på tidspunktet for lovens ikrafttrædelse modtager merudgiftsydelse efter de hidtil gældende regler, når kommunalbestyrelsen har truffet en afgørelse over for borgeren om kompensationsydelse. Det foreslås med lovforslagets § 3, *stk. 2*, 2. pkt., at kommunalbestyrelsen senest den 1. juli 2027 skal træffe afgørelse over for de borgere, der er omfattet af den foreslåede bestemmelses 1. pkt.

Det vil betyde, at borgere, som på det foreslåede tidspunkt for lovens ikrafttrædelse den 1. juli 2025 modtager hjælp efter det hidtil gældende udmålingssystem i enten servicelovens § 100 eller § 86 i barnets lov, vil fortsætte hermed, indtil kommunalbestyrelsen har truffet en afgørelse om kompensationsydelse efter det med lovforslagets § 1, nr. 4, foreslåede nye § 100, *stk. 2*, i serviceloven eller efter det med lovforslagets § 2, nr. 4, foreslåede nye § 86, *stk. 2*, i barnets lov. Kommunalbestyrelsen vil over for disse borgere skulle træffe en sådan afgørelse senest den 1. juli 2027.

Da serviceloven og barnets lov ikke gælder for Færøerne og Grønland og ikke kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland, jf. servicelovens § 196 og barnets lovs § 214, *stk. 1*, vil de foreslåede ændringer af serviceloven og barnets lov heller ikke gælde for Færøerne og Grønland.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 909 af 3. juli 2024 som ændret ved § xx i lov nr. xx af xx. xx 2024, § xx i lov nr. xx af xx. xx 2024 og § xx i lov nr. xx af xx. xx 2024, foretages følgende ændringer:</p>
<p style="text-align: center;">Kapitel 17</p> <p style="text-align: center;">Dækning af nødvendige merudgifter</p>	<p>1. Overskriften til kapitel 17 affattes således:</p> <p style="text-align: center;">»Kapitel 17</p> <p style="text-align: center;"><i>Kompensationsydelse</i>«.</p>
<p>§ 100. Kommunalbestyrelsen skal yde dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse til personer mellem det fyldte 18. år og folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne og til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der efter § 15 a i lov om social pension har opsat udbetalingen af folkepensionen. Det er en betingelse, at merudgiften er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne og ikke kan dækkes efter anden lovgivning eller andre bestemmelser i denne lov.</p>	<p>2. I § 100, stk. 1, 1. pkt., ændres »merudgifter« til: »kompensationsberettigende udgifter«.</p> <p>3. I § 100, stk. 1, 2. pkt., ændres »merudgiften« til: »de kompensationsberettigende udgifter«.</p>
<p>Stk. 2. Udmålingen af tilskuddet sker på grundlag af de sandsynliggjorte merudgifter for den enkelte, f. eks merudgifter til individuel befordring, håndsrækninger og fritidsaktiviteter.</p> <p>Stk. 3. Tilskud til nødvendige merudgifter kan ydes, når de sandsynliggjorte merudgifter udgør mindst 6.888 kr. (2022-niveau) pr. år svarende til 574 kr. (2022-niveau) pr. måned. Tilskuddet udgør et standardbeløb på 1.074 kr. (2022-niveau) pr. måned, hvis de sandsynliggjorte merudgifter er i intervallet 574 kr.-1.611 kr. (2022-niveau) om måneden, og et standardbeløb på 2.148 kr. (2022-niveau) pr. måned, hvis de sandsynliggjorte merudgifter er i intervallet 1.612 kr.-2.685 kr. (2022-niveau) om måneden. Kan borgeren</p>	<p>4. I § 100, stk. 2 og 3, ophæves, og i stedet indsættes:</p> <p style="padding-left: 20px;">»Stk. 2. Kommunalbestyrelsen yder kompensationsydelsen efter stk. 1, når borgerens sandsynliggjorte kompensationsberettigende udgifter udgør mindst 6.660 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 555 kr. (2025-niveau) pr. måned. Ydelsen udgør et standardbeløb på 1.105 kr. (2025-niveau) pr. måned. Kommunalbestyrelsen yder dog til borgere, som kan dokumentere visse typer af kompensationsberettigende udgifter på over 24.000 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 2.000 kr. (2025-niveau) pr. måned, en kompensationsydelse svarende til de faktiske kompensationsberettigende udgifter samt et standardbeløb på 500 kr. (2025-niveau) pr.</p>

dokumentere merudgifter på over 2.685 kr. (2022-niveau) pr. måned, ydes tilskuddet med et beløb svarende til de faktiske merudgifter.	måned. Borgeren vælger, om kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om kompensationsydelse efter 2. eller 3. pkt.« Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 3 og 4.
Stk. 4. Social- og boligministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler om, hvilke udgifter der kan ydes hjælp til, og betingelserne herfor, herunder nærmere regler om personkredsen for merudgiftsydelsen.	5. I § 100, stk. 4, der bliver stk. 3, ændres »merudgiftsydelsen« til: »kompensationsydelsen, om hvilke typer af kompensationsberettigende udgifter der er omfattet af stk. 2, 3. pkt., og om kravene til kommunalbestyrelsens sagsoplysning.«
§ 177. Staten refunderer 50 pct. af kommunens udgifter til: 1) Tilskud efter § 100 til dækning af nødvendige merudgifter ved forsørgelsen af personer med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.	6. I § 177, nr. 1, ændres »Tilskud« til: »Kompensationsydelse«, og » til dækning af nødvendige merudgifter ved forsørgelsen af personer med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne« udgår.
Stk. 2. De beløb, der er nævnt i § 100, stk. 3, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste kronebeløb. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2023.	7. I § 182, stk. 2, 1. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 2«. 8. I § 182, stk. 2, 3. pkt., ændres »2023« til: »2026«.
	§ 2 I barnets lov, jf. lovbekendtgørelse nr. 890 af 19. juni 2024 som ændret ved xx, foretages følgende ændringer:
Hjælp til dækning af nødvendige merudgifter	1. Overskriften før § 86 affattes således: »Kompensationsydelse«.
§ 86. Kommunalbestyrelsen skal yde dækning af nødvendige merudgifter ved forsørgelse i hjemmet af et barn eller en ung under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse. Det er en betingelse, at merudgifterne er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne eller den indgribende kroniske eller langvarige lidelse og ikke kan dækkes efter andre bestemmelser i denne lov eller anden lovgivning.	2. I § 86, stk. 1, 1. pkt., ændres »merudgifter« til: »kompensationsberettigende udgifter«. 3. I § 86, stk. 1, 2. pkt., ændres »merudgifterne« til: »de kompensationsberettigende udgifter«.

<p>Stk. 2. Udmålingen af ydelsen sker på grundlag af de sandsynliggjorte merudgifter for det enkelte barn eller den enkelte unge, herunder merudgifter til individuel befordring og fritidsaktiviteter.</p> <p>Stk. 3. Dækning af de nødvendige merudgifter kan ydes, når de skønnede merudgifter udgør mindst 5.348 kr. pr. år (2023-niveau). Ydelsen fastsættes ud fra de skønnede merudgifter pr. måned og afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100.</p>	<p>4. § 86, stk. 2 og 3, ophæves, og i stedet indsættes: »Stk. 2. Kommunalbestyrelsen yder kompensationsydelsen efter stk. 1, når de sandsynliggjorte kompensationsberettigende udgifter til barnet eller den unge udgør mindst 6.660 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 555 kr. (2025-niveau) pr. måned. Ydelsen udgør et standardbeløb på 1.105 kr. (2025-niveau) pr. måned. Kommunalbestyrelsen yder dog til familier, som kan dokumentere visse typer af kompensationsberettigende udgifter til barnet eller den unge på over 24.000 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 2.000 kr. (2025-niveau) pr. måned, en kompensationsydelse svarende til de faktiske kompensationsberettigende udgifter samt et standardbeløb på 500 kr. (2025-niveau) pr. måned. Familien vælger, om kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om kompensationsydelse efter 2. eller 3. pkt.«</p> <p>Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 3 og 4.</p>
<p>Stk. 5. Social- og boligministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke udgifter der kan ydes hjælp til efter stk. 1 og betingelserne herfor.</p>	<p>5. I § 86, stk. 5, der bliver stk. 4, indsættes efter »herfor«: », om, hvilke typer af kompensationsberettigende udgifter der er omfattet af stk. 2, 3. pkt., og om kravene til kommunalbestyrelsens sagsoplysning.«</p>
<p>§ 199. Staten refunderer 50 pct. af kommunens udgifter til følgende:</p> <p>1) Tilskud efter § 86 til merudgifter ved forsørgelse i hjemmet af et barn eller en ung under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.</p>	<p>6. I § 199, nr. 1, ændres »Tilskud« til: »Kompensationsydelse«, og » til merudgifter ved forsørgelse i hjemmet af et barn eller en ung under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne« udgår.</p>
<p>§ 204. De beløb, der er nævnt i § 85, stk. 6, § 86, stk. 3, og § 197, 2. og 3. pkt., reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.</p>	<p>7. I § 204, stk. 1, 1. pkt., udgår »§ 86, stk. 3,«.</p>
	<p>8. I § 204 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: »Stk. 2. De beløb, der er nævnt i § 86, stk. 2 reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste kronebeløb. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2026.«</p> <p>Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.</p>

